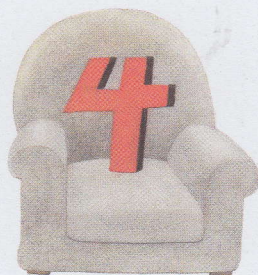

Eugène Ionesco Etienne Delessert

POVEȘTI

pentru copii mai mici de 3 ani...
sau mai mari

Traducere din franceză de
Vlad Russo

Ediția a II-a, revizuită

ARTHUR

POVESTEA

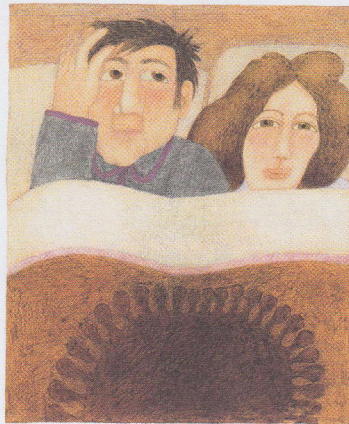

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Josette s-a făcut fetiță mare, are treizeci și trei de luni. Ca-n fiecare dimineață, se apropie cu pași mărunți de ușa camerei în care dorm părinții ei. Încearcă să împingă ușa, încearcă s-o deschidă exact ca un cățeluș. Își pierde răbdarea, îi strigă, părinții se trezesc, dar se prefac că n-aud nimic. Astăzi, tăticul și mămica sunt

obosiți. Ieri au fost la teatru, la restaurant și, după restaurant, la teatrul de păpuși. Așa că acum lenevesc în pat.

Ceea ce nu le prea șade bine unor părinți!...

Menajera își pierde și ea răbdarea, deschide ușa de la dormitorul părinților și zice:

— Bună dimineața, doamnă!

Bună dimineața, domnule!

Iată cărțile poștale pe care le-ați primit,

iată cafeaua cu lapte și zahăr,

iată sucul de fructe, iată cornurile,

iată pâinea prăjită, iată untul,

iată gemul de portocale,

iată dulceața de căpșuni,

iată ouăle prăjite, iată șunca

și iat-o pe fetița dumneavoastră.

Părinții se simt rău, le e greață, fiindcă, am uitat să spun, după teatrul de păpuși, s-au mai dus o dată la restaurant. Așa că nu vor să-și bea cafeaua cu lapte, nu vor pâine prăjită, nu vor cornuri, nu vor șuncă, nu vor ouă prăjite, nu vor gem de portocale, nu vor suc de fructe și nu vor nici dulceață de căpșuni (care nici măcar nu era de căpșuni, era de portocale).

— Dă-i-le pe toate lui Josette, îi spune tăticul menajerei, și, după ce termină de mâncat, adu-o înapoi.

Femeia o ia pe fetiță în brațe. Josette țipă.

Dar, pofticioasă din fire, cum ajunge la bucătărie, se potolește, repezindu-se la mâncare: gemul mămicii, dulceața lui tăticu', cornurile amândurora; bea și sucul de fructe.

— O, căpcăun mititel ce ești! spune menajera. Ai o burtă cât ochii de mare!...

Ca să nu i se aplece fetiței, menajera bea ea cafeaua cu lapte a părinților, mănâncă ouăle prăjite, șunca și orezul cu lapte rămas de aseară. Între timp, tăticul și mămica au adormit la loc

și s-au pus pe sforăit. Dar nu pentru multă vreme. Menajera o aduce pe Josette în dormitorul părinților.

— Tăticule!... spune Josette... Jacqueline (așa o cheamă pe menajeră), Jacqueline ți-a mâncat șunca.

— Nu-i nimic, spune tăticul.

- Tăticule, spune Josette, zi-mi o poveste.
Și, în timp ce mămica doarme, fiind foarte obosită după atâta distracție, tăticul îi spune o poveste lui Josette.
- A fost odată o fetiță pe care o chema Jacqueline.

